

zats, perquè no sabem el que ens espera per davant, anem travessant muntanyes i més muntanyes, totes elles molt altes, algunes amb el cim ple de boira. Creuem la frontera, o millor dit el que queda d'ella, aviat arribarem. Creuem molts rius o moltes vegades el mateix, no n'estem segurs, estem encisats per un paisatge meravellós.

L'autocar s'atura en un descampat, és el poble de "BAGNERES DE BIGORRE" que es troba a 10 km de "STA. MARIA DE CAMPAN" que és on comença l'ascensió al TOURMALET. Tots a la feina, a preparar l'equipatge i les bicicletes. Una dona francesa ve a dir-nos coses perquè una bicicleta es troba recolzada al seu cotxe (els ronyosos abunden per tot arreu).

Movem en fila de a un, poc a poc però molt concentrats. Després d'uns quants quilòmetres de ruta veiem un senyal: **Coll de Tourmalet 17 km.**

Del Tourmalet us puc dir que és un port de muntanya que es troba a 2115 metres sobre el nivell de la mar i que té una llargada de 17 km i un pendent del 7,7 % de mitjana. És un port mític del Tour de França, el primer que es va muntar en la Ronda Francesa.

Ja hem arribat al poble de Ste. Marie de Campan, comença el port, passem un senyal indicatiu sobre el pendent de la

muntada: 1 km al 2%, tots pensem que això no és res però als 4 km ja es veu un altre senyal: 1 km al 8,5%, això ja és més dur. Van passant els quilòmetres i els senyals es succeeixen: 1 km al 9%, 1 km al 10%, 1 km al 9,5%, ... fins al cim.

Al km 14 d'ascens trobem una estació d'esquí, "la Margie", on es troben les rampes més dures, els pulsòmetres sobrepassen les 180 ppm., però ja queda poc. Al

quilòmetre següent trobem una boira molt espesa, tan sols es veuen uns bous pasturant per la cuneta.

¡ Vinga, l'últim esforç i ja estem dalt del desitjat port! Dalt fa molt de fred, ens retirem dins d'un bar ubicat al mateix cim i demanem un tallat per a entrar en calor. El bar està ple de fotografies de la muntanya i de ciclistes de temps enrera, molts anys enrera.

Després de fer les fotos de rigor, comencem a preparar la baixada, fa temor, hi ha molta boira i fa molt de fred. Baixem amb molta precaució. Als pocs quilòmetres tornem a veure el sol.

Tots pensem que hem aconseguit fer realitat un somni, un somni molt bonic, que durarà molt de temps i que any darrere any quan hi arribe el Tour de França reviuem en la memòria aquesta mítica aventura.